

NIEMCY PRAGNĄ POKOJU OPAR- TEGO NA OGÓLNEJ ROZBROJENIU

Wstąpią do Ligi Narodów, jeżeli nastąpi
ogólne rozbrowienie

DYPLOMACI NIE WIERZA W POKOJOWE CHĘCI
NIEMCÓW

BERLIN, 1 sierpnia. — Kanclerz Luther przemawiając do amerykańskiej delegacji stowarzyszenia międzynarodowego pokoju skorzystał z okazji, aby wyjaśnić stanowisko Niemiec w sprawie ponawiających się co pewien czas pokojowych oświadczeń rządu Stanów Zjednoczonych.

„Niemcy” — powiedział kanclerz Luther — pragną pokoju opartego na ogólnym rozbrowieniu. Pakt gwarancyjny zaproponowany przez Niemcy ma taki wla-

GÓRNICY ANGLIJCY URADOWANI ZE ZWYCIĘSTWA

Załatwienie konfliktu będzie kosztować państwo 50 milio-
nów dolarów

LONDYN, 1 sierpnia. — Górniczy angielski są niezmiernie uradowani z odniesionego zwycięstwa nad właścicielami kopalń, mimo że rząd będzie zmuszony według obliczeń rzeczoznawców przemysłowych dopłacić około 850.000.000 jako odszkodowanie za straty poniesione przez produkcję węgla na podstawie zawartej niedawno umowy.

W kołach rządowych nie uważa

GROŹBA WYBUCHU NOWEJ WOJNY BOK- SERSKIEJ W CHINACH

Chinczyrzy nie kontrolują swojej nienawiści do cudzoziemców

PEKIN, 1 sierpnia. — Nowa wojna bokserka przeciw cudzoziemcom jest nieunikniona w najbliższym czasie z powodu ogólnego wzburzenia ludności chińskiej przeciw wszystkim cudzoziemcom, jeżeli nie zostanie coś zrobione, by złagodzić nienawiść narodu chińskiego przeciw cudzoziemcom agitacjami stale przez bolszewickich partyzantów rosyjskich.

Chiny znajdują się obecnie w takim stanie wzniecia, iż państwa europejskie nie mogą korzystać ze swych praw naganowanych im przez dawne rządy chińskie, chyba przy pomocy siły zbrojnej, co stanowi poważne niebezpieczeństwo, ponieważ naród chiński ma obecnie 1.500.000 żołnierzy znajdujących się w dwudziestu różnych armjach chińskich.

ANGLIA ODRZUCIŁA FRANCUSKIE PROPOZYCJE

Dla załatwienia sprawy dłu-
gów wojennych

LONDYN, 31 lipca. — Organ angielskiej Partii Pracy „Daily Telegraph” ogłasza wiadomość z wiarygodnego źródła, iż wstępne rokowania francusko-angielskie dla spłaty długów wojennych zostały zerwane dzisiaj rano.

Przedstawiciele rządu angielskiego odrzucili nową ofertę

ANGLIA ODRZUCIŁA FRANCUSKIE PROPOZYCJE

Dla załatwienia sprawy dłu-
gów wojennych

LONDYN, 31 lipca. — Organ angielskiej Partii Pracy „Daily Telegraph” ogłasza wiadomość z wiarygodnego źródła, iż wstępne rokowania francusko-angielskie dla spłaty długów wojennych zostały zerwane dzisiaj rano.

Przedstawiciele rządu angielskiego odrzucili nową ofertę

DZISIAJ! DZISIAJ! DZISIAJ!

KOMITET PIŁSUDSKIEGO NR. 1

Ważne zebranie w Dniu Narodowym. Doniesie sprawy na porządku dziennym. Początek o godzinie 8-jej wiecz.



William Beebe powrócił onegdaj z naukowej wyprawy, z której przywiózł bardzo wiele okazów morskich, które zostaną rozdane między różne muzea. Na rycinie widzimy rzadki okaz ludojada.

GANNA WALSKA BĘDZIE SPIEWAĆ AMERYKANOM

Niezrażona zeszłorocznym chłodnym przyjęciem

STRAJK BANKOWCÓW PA-
RYSKICH TRWA DAŁEJ

Minister Caillaux popiera za-
dania strajkierów

PARYŻ, 1 sierpnia. — Strajk pracowników bankowych w Paryżu, wybuchy przed kilkoma dniami przybiera coraz większe rozmiary. Liczba strajkierów w samym Paryżu dochodzi do dziesięciu tysięcy.

Idea strajków przeniosła się do miast prowincjonalnych Nantes, Bordeaux i Marsylii, gdzie również bankowcy za przykładem stolicy porzucili pracę.

Minister finansów popiera zadania strajkierów i zapewnił delegację o swym życzliwym poparciu.

REWOLUCJA WOJ- SKOWA W TYBECIE

Żołnierze usiłują złamać rzą-
dy mniców

LONDYN, 1 sierpnia. — Specjalne wiadomości otrzymane z Kalkuty donoszą o wybuchu rewolucji w Tybecie przeciw rządom fanatycznych mniców, którzy dotychczas rządzili Tybetem na czele z Dalai Lama. Sprawy oficerów tybetańskich obnażonych z nowoczesną sztuką wojenną i przejętych ideami o wilczych europejskiej postawili obalili rządy kapłanów, którzy trzymali całą ludność w straszliwej ciemności. Rewolucja jednak miała wybuchnąć za wcześnie i jej główni przywódcy nie udało się utrzymać w rękach. Rewolucja została tłumiona przez rząd. Padma Chandra, główny jej apostoł został zabity.

WYNAJĘŁA ZBIÓRÓW DO ZABICIA MĘŻA

CHICAGO, 1 sierpnia. — Żona L. Noble zabitego w grudniu ubiegłego roku, zeznała przed sądem, iż zapłaciła 400 dolarów, za zabicie swego męża, który miał się zgnębić nad jej córką z pierwszego małżeństwa. James Salino przyznał się do pobrania 400 dolarów za zabicie Noble, z których 200 dolarów zapłacił właścicielom mordery nazwiskiem Andrew Capa, który przyznał się do zamordowania Noblego.

JAN TOCZEK OBRABO- WANY ZE 100 DOLARÓW

BAYONNE, N. J., 1 sierpnia. — Szczegółowe płacone przykre figle. Naprawdę Jan Toczec zamieszkały, 425 Broadway, Bayonne, N. J. uważał się za szlachetnego, gdy mu się udało pozyskać 100 dolarów, których potrzebował gwałtownie.

W godzinę później, gdy był w drodze do zaopiekowania swego wierzyciela, został napadnięty przez bandytów i obrabowany ze wszystkich pieniędzy, jakie miał przy sobie.

Stany Zjednoczone zażądały usprawiedliwienia od Niemiec

HINDENBURG PO-
PIERAŁ 14 PUN-
KTÓW WILSONA

WBREW OPINIJI PRUSKICH
JUNKRÓW

ZA POBICIE OBYWATELI AME- RYKAŃSKICH W NIEMCZECH

LONDYN, 1 sierpnia. — Przedstawiciele stowarzyszenia niemieckich przemysłowców dr. Duisberg na wydanym dla turystów amerykańskich przyjęciu oświadczył, iż prezydent Hindenburg, jako naczelny wodz armii niemieckiej został przekonany przez prezydenta Wilsona i jego 14 punktów wbrew radom wybitnych junkrów pruskich, którzy nie chcieli słuchać o przyjęciu 14 punktów Wilsona, jako warunków podpisania zawieszenia broni, szczególnie ze względu na oddanie ziem polskich, które junkrzy pruscy uważali za podstawę potęgi Prus i reszty Niemiec.

ABD-EL-KRIM ZANIE- CHAŁ OFENSYWY

FEZ, 1 sierpnia. — Przywódca poczęło uciekać się przekonanie, el-krim zaniechał ofensywy przeciw wojskom francuskim, jako nie prowadzącej do pożądanego wyniku i nakazał koczować szaf-ców, co jest zapowiedzią przedłużenia się toczącej od kilku miesięcy wojny francusko-ma-rokańskiej.

Wojaka francuskie ewaku- owały Ruhr

PARYŻ, 1 sierpnia. — Komunikat wydany przez ministerium wojny ogłasza, że wojska francuskie opuściły zupełnie zagłębie węglowe Ruhr.

Okupacja zagłębia Ruhr nastąpiła 11-go stycznia 1923 roku i stała się powodem silnego kryzysu wśród samych aliantów, a w Niemczech spowodowała katastrofę kursu marki do zera.

Ludność w całych Niemczech urządza uroczyste wiece dla zamianowania swojej radości z ustąpienia wojsk francuskich z zagłębia Ruhr.

Strajk pracowników bankowych

PARYŻ. — Pomiedzy strajkującymi pracownikami bankowymi, a policją przyszło do gwałtownego starcia przed strajkierów. Kilku policjantów zostało rannych, a strajkujących bankowców zostało aresztowanych.

Najnowsze Wiadomości

Lotnicy hiszpańscy bombardują osiedla Rifienów

MELLILLA, Marokko. — Lotnicy marokańscy bombardowali dzisiaj osiedla marokańskie, położone w pobliżu hiszpańsko-marokańskiej linii kolejowej. Działająca armia z hiszpańskich okrętów wojennych bombardowała wszystkie miejscowości marokańskie, leżące na wybrzeżu morza Śródziemnego na odległość strzału armatniego.

Strajk pracowników bankowych

PARYŻ. — Pomiedzy strajkującymi pracownikami bankowymi, a policją przyszło do gwałtownego starcia przed strajkierów. Kilku policjantów zostało rannych, a strajkujących bankowców zostało aresztowanych.

Niebezpieczeństwo nowych za- burzeń górniczych

GLACE BAY (Nowa Szkocja, Kanada). — Jeżeli nowe uładowanie radu prowincji Nowej Szkocji dla pogodzenia górników węglowych z właścicielami kopalń, nie będzie zadowalającym wyników, należy się spodziewać gwałtownych zaburzeń, groźniejszych, niż te, które miały miejsce przed kilką tygodniami.

Ford buduje fabryki w Turcji

KONSTANTYNOPOL. — Henry Ford zwrócił się do tureckiego ministra handlu z propozycją podbudowania w Konstantynopolu wielkiej fabryki samochodowej, w której robotnicy tureccy z materiałów tureckich mogliby budować tanie samochody. Z fabryki Forda, takie samochody Forda zmontowałyby się na całą Turcję. Feriz i Agha.

Korespondencja własna „Nowego Świata”

JUTRO! JUTRO! JUTRO!

„POWODZIE”

pisze E. WARZYCKI z Krakowa

ZŁOŚLIWA DZIEWCZYNA CZTEROKROTNIE W CIĄGU DNIA WZNIECAŁA POŻAR

Oddano ją pod kuratelę Towarzystwa Opieki nad dziećmi

Trzynastoletnia dziewczynka Florence Storck czterokrotnie w ciągu jednego dnia wzniesła pożar w swoim mieszkaniu p. n. 790-wy przy West 178-th ul. Mieszka ona z matką i siostrą.

Wczoraj wstała ona z łóżka bardzo rano i udała się do kuchni. Gdy za nią wyszła jej ciocia, to spostrzegła na jednej z półek plik palących się papierów. Pani Goetz ugasiła ogień i posłała dziewczynkę z powrotem do łóżka.

W jakiś czas później odkryto nowy ogień w szafie z ubraniami i tym razem zasiała potrzeba wzwania strażackiego. W czasie gdy strażacy gasili pożar, nowy ogień spostrzeżono w alkowie, znajdując się pomiędzy kuchnią a jadalnią. Zaniepokojeni strażacy zaczęli przetrząsać mieszkanie i znaleźli czwartą ogień w kuchni.

Zabrano na stację policyjną Florence oszalecia, że wzniesła cztery ognie, aby się zemścić na ciociu, która była jej drugim pa-rem. Zmierzonym i zmuszając do ciężkiej domowej roboty. Flo-

rence jest najmłodszą osobą ze wszystkich, które kiedykolwiek oszaleciały w Nowym Yorku o rozżalenie wzniesienie pożaru.

KARANY WIEZ- NIEM RZEMISZKIEK POPRAWIŁ SIĘ...

...Ale tylko na tydzień!

Hymen Goldberg był rzemieślnikiem w ciągu dwudziestu lat i większą część tego okresu czasu spędził po różnych więzieniach.

Policejny znany jest dobrze od dawna, a co pod różnymi „pseudonimami”, a więc jako Herman Rosenberg, „Green” itd. Liczy on obecnie 40 lat i mieszka p. 262-m przy East 4th street. Dwa tygodnie temu po odbyciu drugiego terminu w Sing Sing, został wypuszczony z więzienia i po upływie tygodnia od wzięcia wydział „opiekę” nad zło dziejami kieszonkowymi w głów- nie kwatery policyjne.

Goldberg zapewnił kapłana Busby i porucznika Rastisa, że przyszedł do przekonania, iż dotychczas błądził, lecz obecnie postanowił się poprawić i prowadzić życie cnotliwe. Obiecano mu już dalsze zajęcie w pewnym miejscu, lecz nie posiada on gu-łówek potrzebnych na utrzymanie do pierwszej zapłaty... Czy jego przyjaciele z departamentu po-licji nie zechcąby mu przyjąć z pomocą w jego złobnych chęciach rozpoczęcia nowego życia i pozyczyć mu nieco pieniędzy? Rozuceni umundurowani słu-żacy odmówili już nieznacznie.

Niezłomnie urządzono pomi-ędzy policjantami kolektę na rzecz narkotycznego na drogę cno-ty rzemieślnika. Kapitan Busby i porucznik Rastis dali po pięć dolarów, inni dajmniej, ale każ-dy coś dał. Goldberg opuścił kua-tery policyjną uradowany i roz-żewroniony.

W tydzień później, wczoraj, detektyw Ruff spotkał się z Gold-bergiem na stacji kolej podziem-nej przy 23rd street w chwili, gdy ten trzymał rękę w kiesze- ni Filipa Salisberga, zamieszka-łego p. n. 2870-wy przy 27th street. Oprócz ręki Goldberga w kieszeni Salisberga znajdowało się również trzysta dolarów.

W kwatery policyjne Gold-berg objął swych zawodowych przyjaciół, że przedawca zwołał go z roboty na dwa ty-godnie, a że fundusze mu się wyczerpały, więc postanowił po-żać ostatni okraśk bliźniego, a później już całkowicie krocząc po drodze cnoty...

Dziś Goldberg siedzi znów w ułu i z gorzkością rozmyśla o tem, że nie ma być co bądź sprawie- dliwici na tym padole lez i zgryzanią zębów...

Codziennie pali się w Stanach Zjednoczonych 618 domów

Pożar niszczy codziennie 618 domów w Stanach Zjednoczo-nych wedle statystyki National Board of Fire Underwriters w ostatnich pięciu lat. W pożarach tych ginie corocznie około 15-000 osób.

Ogólne szkody z pożarów w Stanach Zjednoczonych za ostat- nie pięć lat wyniosły olbrzymią sumę \$323,310,604.



„Wędrowiec”

Obraz filmowy „The Wan-derer” (Wędrowiec) poraz pierw- szym wyświetlony zostanie na e-kranie teatru Criterion, w środę 19-go sierpnia.

Obraz ten jest przeobrażką dzie-ła Maurycjusza V. Samuela, któ- ry dziesięć lat temu napisał sztukę o czerpiącą do niej natchnienie z biblijnej opowieści o Maronatha- rym, synu i z niemieckiego dra- maty Wilhelma Schmidtonna.

„The Wanderer” jest wiecznie postawiającą się w życiu histo- rją wędrownego chłopca, starą jak świat i nową jak ranny ju- trzejczy dziennik, który dziś jesz- cze w nowym nabył moście na Ti- mes Squares.

Sztukę Schmidtonna, wysta- wiał David Bolanco wspólnie z Elliotem, Constablem i Gestem na scenie Manhattan Opera Hou- se w roku 1917-ym. Grano ją wte- dy z ogromnym powodzeniem przy publiczności sali w ciągu 50 tygodni.

Obecnie obraz ten odegrany no- stał pod kierunkiem Raula Wal- sha, który twierdzi, że film ten jest godnym następcą takich o- brazów jak „The Ten Command- ments” i „Covered Wagon” i spo- dziewa się, że obraz ten bę- dzie się cieszył powodzeniem przynajmniej w ciągu roku.

Gi którzy często uczęszczają na ruchome obrazy, z pewnością ci- eśszą się z wiadomością, iż Greta Nissen, która dzięki wielu niewy- kładowi i wybitnym zdolno- ściom cieszyła się takimi obra- zami powołaniem w filmach „Lost a Wife” i „In the Name of Love”, gra również jedną z gło- wnych ról w „The Wanderer” i świetnie się z nią wywiązuje.

Głównego bohatera w „The Wanderer” gra William Collier jr., syn powszechnie ko- miśny i bardzo cenionego na Bra- dway komika.

Teatr „Criterion” ostatnio zo- stał odnowiony i przebudowy- any. Bilety nabywać w nim można bę- dzie od 7-go sierpnia.

„KŁOPOTY Z ŻONAMI”

Na tydzień rozpoczynający się 2-go sierpnia dyrektor teatru „Rivoli” p. Hugo Riesenfeld, wy- brał obraz filmowy p. t. „The Troubles With Wives” („Kłopoty z żonami”) Jest to przeróbka ko- miśnej farsy piosła Sady Cowana i Howarda Higgin'a.

Główne role grają w tym obra- zie: Florence Vidor, Tom Mo- re, Esther Ralston i Ford Ste- ling. Moore gra rolę me- lo, Flo- rance Vidor — jego żony; Ester Ralston — wampira; Ford Ste- ling — kolega gimnazjalnego me- za.

Oprócz tego w teatrze tym wy- stawiane są także i inne filmy, a program muzyczny jest bardzo u- rozmaikowany.

W SPRAWIE TEATRU

Komisja wybrana w dniu 24-go lipca r. b. na ogólnym zebraniu zwołanem w sprawie teatru pol- skiego, po przedyskutowaniu pro- jektu i opracowaniu szczegółów organizacji, niniejszym zaprasza przedstawicieli Towarzystwa i je- dnostki interesujące się teatrem, na ogólne zebranie, które odbę- dzie się w poniedziałek, dnia 3-go sierpnia r. b. o godzinie 8-jej wie- czorem, w Domu Narodowym, 19 St. Marks Pl. w New Yorku.

Komisja Teatralna.

Z POSIEDZENIA KOMITETU BUDOWY DOMU SOKOLEGO

W biurze P. E. Witkowskiego, przy East 4-tych, zebrali się na posiedzenie wstępie członkowie Komitetu Budowy Domu Soko- lego w osobach ks. prob. Buran- ta oraz p. Gmurzńskiego; Mie- kiewicz; Kunowski; R. i W. Kostrzewskich; Fishera; Gawron- skiego; Solezka i Suchackiego.

Zebranie zgała krótkim prze- mowieniem p. Chmurnyńskiego, a następnie prosił odczytać na sali wie-przesa Banku Federalnego i eksperta w sprawach organiz- acji p. Reitera, aby przedsta- wił zebrany najlepsze sposoby doprowadzenia zamierzonego ce- lu do urzeczywistnienia.

Po wywodach p. Reitera, któ- ry radził zbudoować budynek ta- ki, któryby był nietylko klubą Sokółów w New Yorku, ale i ca- łej Polonii na Wschodzie, przy- stąpiono do dyskusji na temat powyższych.

Głos w rzeczonoj sprawie za- brał prawie wszyscy.

Wkroczył na projekt p. dr. Rach- wała postanowiono poprosić ko- misję Gmurzkiego o łaskawe przy- stąpienie do Komitetu Budowy So- kółki.

Delegat w osobach ks. Buran- ta i prez. Witkowskiego mają te- sprawę załatwić.

Następne posiedzenie nazna- czone.

no na godzinę 8-mą wieczorem w środę, dnia 5-go sierpnia r. b. Zaznaczyć należy, że Sokolnia zbudowana będzie według naj- nowszych wymagań techniki i higieny i mieścić się będzie w Srodkowej Polonii w New Yorku.

SPORT

Jimmy Slattery, polski pięściarz z Buffalo, który niefortunnie ze- stał pobity tu w Polo Grounds, z- mierzając nową swą karierę po- kilku tygodniom treningu. Bę- dzie on walczył we wtorek w Coney Island Stadium z Maksimem Rosenblumem. Oprócz tego odbę- dzie się 4 inne walki.

W śródowych zawodach lek- ko atletycznych w Toronto przy- byli policjanci z New Yorku i Kanady, ostatni zdobyli 4, a nowojorkanie 7 pierwszych na- gród.

Stanowa komisja atletyczna bada posłuchy o mniemaniam „fake-u”, gdy szampion Rosen- berg pobli Eddie Shea przez „knockout”. Shea miał się po- łozyc, bo mu za to mieli grubo zapłacić szulerzy, którzy zrobili dobry interes na zakładach. Tak mówią sobie na ucho!

OTRZYMAWSZY OD PANNY ODKOSZA PRZEBIŁ SIĘ NOŻEM RZĘZNIKIM

Lekarze mają słabą nadzieję utrzymania go przy życiu

Frank Kuhbauch, marynarz za- mieszkały w Hoboken, p. n. 216 przy Washington street zjadł od- swej narzeczonej, aby zaprzest- ała pracować w restauracji i wy- szła za niego żonę, a gdy odmó- wiła, przyłożył rękę piętna- stocelowego noża rzęznika do kuch- ni i rzuciwszy się na ostrze, prze- bił się nim.

Zabrano go do szpitala St. Ma- ry, gdzie lekarze oglądali rany, orzekł, że ma ją bardzo słabą nadzieję utrzymania go przy życiu. Noż nie przeszył ser- ca, lecz rana jest od niego odleg- ła, zalewając o dwa cale i mu- siewe całe głębokości i trzy — szero- kości.

Według opowiadania jego na- rzeczonej, panny Elsie Jorgensen, zamieszkałej p. n. 100-ym przy Bloomfield street, Kuhbauch wielokrotnie upraszał ją, aby zapre- stała pracować w restauracji p. n. 38-ym przy 1-st street, ale ona nie chciała na to przystać.

Brooklyn i okolica

Automobilada Zaczadzona gazem świetlnym

Cateretnia Dorota Dąbrows- ka, 205 Metropolitan ave., Bro- oklyn odniosła złamanie lewej no- gi, gdy najechana została przez automobil, którym powoził Vita Coccio, amulans zabrak ranną do szpitala św. Katarzyny.

\$1,624,000 na ulepszenie parków

Rada miejska na ostatnim ses- sji posiedzeniu uchwaliła wyasnogować powyższą sumę na ulepszenia w różnych par- kach wielkiego New Yorku.

Z tego na parki w Brooklynie wypada \$424,000, a na parki w Queens \$296,000. Największa suma przeznaczona została na ulepszenia i powiększenie bulwa- ru w Bay Ridge zwanego Shore Road od 4-tych Ave. do 79-tych ul. \$6,000, przeznaczona na pra- ce przygotowawcze w nowym parku zwanym Marine Park w dzielnicy Flatbush.

W Queens przeznaczona suma pódzie na parki: Forest, Bais- ley Pond, Kissena, Linden, Col- lege Point, Bowne, Anawanda i Crocheron.

Wysynogowano także \$5,000 na zakupno ławek dla alei nad- morskiej „Boardwalk” w Coney Island.

Uratowana przez policjanta

Eugenia Marzak, licząca lat 10, zamieszkała przy 293 Eckford St., Brooklyn otwierając mat- ce drzwi sztuka przypadkowo- ją, kalecząc siebie niebezpie- cznie prawą ręką i szyję. Gdyby nie szybka pomoc policjanta Ra- ceana Maher, to prawdopodobnie zmaraby z upływu krwi, gdyż miała przeciętą żyłę. Maher na- mlede obandaował jej rękę i przywołał lekarza, który jej ra- ny opatrzył oświadczaając, że zy- cie nie zawidzając może poli- cjanowi Maherowi.

Utopił się w Coney Island

Matczak Szczecchowicz zame- szkały przy 2838 W. 17th St., w Coney Island zawiadomił po- licję że syn jego Ludwik, lat 28, z zawodu muzykant posiadał się onędag kupak i nie wrócił do domu. Przekonany on jest, że syn jego się utopił, lecz policja po- mimo poszukiwania topielca dotychczas nie odnalazła.

Poszukiwany przez policję

Policja zawiadomiona została o zaginięciu 14-letniego Henryka Waszniki, 75 Engert ave., któ- rogo poszukuje matka Franciszka, orz 18-letniego Franciszka Ku- zminkiego, 162 Russell street, poszukiwanego przez p. Julię Kuzminką z Brooklyna.

Oskarżeni o rabunek

Michał Milewski, z So. Hemp- stead i Tomasz Stillwagon, zos- tali aresztowani i oskarżeni o ra- bunek sklepów B. Hemla przy Mett ave., w Far Rockaway i Henryka Dudek, 3110 McKinley ave., Edgemere.

Sędzia zatrzymał oba do roz- prawy sądowej pod kaucją 90-500.

Obaj chłopcy są poniżej lat 17 i podejrzani są o nalezienie do szklanki, która obrabowana cały szereg sklepów w tej okolicy w ostatnich czasach.

POLACY LEKARZE

DR. LOUIS S. GRZYCZ
208 Kent Street, Brooklyn, N. Y.
DR. JACOB S. FROST
605 Leonard St., 118 North 2nd St.
GOŁDENT URZĘDOWE:
od 1 do 10 po poł. i od 4 do 6 w noc.
od 1 do 10 po poł. i od 4 do 6 w noc.
od 1 do 10 po poł. i od 4 do 6 w noc.
od 1 do 10 po poł. i od 4 do 6 w noc.

DR. FRANCISZEK W. WISAKI
Brooklyn, N. Y.
DR. HENRYK SKOŁA, M. D.
363 South Third Street
Brooklyn, N. Y.
GOŁDENT URZĘDOWE:
od 1 do 10 po poł. i od 4 do 6 w noc.

Uroczysty Obchód Sierpnia

odbędzie się

w Czwartek, dnia 6-go Sierpnia

W DOMU NARODOWYM, 19 ST. MARKS PL. (8-MA UL.)

PROGRAM:

- 1) Otwarcie Obchodu.
- 2) Chór „Echo” wykona słynną pieśń Le- gionów, „My, Pierwsza Brygada”.
- 3) Mowa. — Prof. T. Siemradzki.
- 4) Mowa. — W. Bojan-Błazewicz.
- 5) „Sen Piłsudskiego”, obraz sceniczny Hoffmana, pod dyr. ob. Hrona.
- 6) Zakończenie.

POCZĄTEK UROCZYSTOŚCI O GODZINIE 8-JEJ WIECZ.

KOMITET LOKALNY PIŁSUDSKIEGO NR. 1-847.



Podczas gry w polo, jeden z jeźdźców, Frank Foster, upadł z konia. Widzimy go na naszym rysunku w chwili, gdy się stara zatrzymać przed drugim graczem, właśnie nadjeżdżającym. Driński szep- siemu przypadkowy, Foster, wyszedł cało z wypadku, gdyż mało brakowało, a byłoby się dostał pod kopyta konia. Gra odbywała się na polach Hollywood Heights.

Adam
Kręchowicki

OTRON

Powieść
Historyczna

(Ciąg dalszy).

Nie zbywało im wprawdzie na niczem, dostarczano im żywności, poddostatków, a nawet książki ku rozrywce, przesyłano, lecz dozorczy, który im służył, nie wolno było słowa do nich przemówić. Otoczyli ich milczenie i pustka. Nawet widoku ludzi byli pozbawieni, bo przez mały dziedziniec więzienny, na który obrońcy było okno ich celi, snadź z rozkazu komendanta, nie przechodził nikt; widac było tylko mury, wieżnice, białe okna, dachy, szmaty, smugi, ciemne, zamglone nieba, i w dali błękitne wody rzeki Dangi, zlewające się w ciśnień klajpajdą.

Wśród tej ciszy i pustki, w końcu im samym słów zabrakło. Pierwszy zaniemógł Jankowski, a po nim zamilkł i Klatt. Ostatnie słowo, które wyrzekł na sobie, było pytanie:

— Co się dzieje tam... w kraju?

I pytanie to, na które znikąd odpowiedzi nie było, stępało w ich duszy okropną zagadką, zapierającą dech w piersiach, duszącą jak zmora, wywierającą jak straszny z ich twarzy, i jakby obłąkanego, sztywnego spojrzenia. Wreszcie patrzeć na siebie nie mogli i unikali wzajemnie swe go wzroku.

Aż raz, w nocy, porwał się Jankowski z ławy, na której snem kamiennym spał. Porwał się i obudził Klatta.

— Słyszysz?... — szepnął — słyszysz?...

W twierdzy panował niezwykły ruch. Dochodziły cicha kroków, szeceł broni, głosy. Znałta otwary się żelazne podwoje i blask pochodni oślepił zrazu oczy więźniów. Kilku zbrojnych żołnierzy wkroczyło, a na ich czele dawno niewidziany Knopf.

Był ohydny. Naniętała go na zawsze ostatnia walka. Jedno oko wybito, zalepione miał czarnym plasterem, drugie, krwawo zaszczerpało, w tym momencie szczyrzyło z pod rozszarpanej, siwej powłoki; szczyrzył też wykrzykiwały się bezżelazne usta.

Wszedł, i do osłupiałych więźniów rzekł:

— Bywajcie, moscipanowie!... Dawno nie miałem możności ogłaszać światłobłownych polskich patyków, którym pewno cniło się siedzieć tak długo w celi... Otoż najjaśniejszy Elektor dozwolił dziś na przechadzkę... Miłośnicy pan!

W odwykłych od ludzkiego głosu uszach więźniów, słowa te odbijały się dziwnie brzmieniem, niemal błogim echem. Spojrzeli na siebie, nie rozumiejąc.

A Knopf śmiał się...
— Spieszcicie się moscipanowie — mówił — bo może być zapóźno... Kat, który z Berlina przybył, ma świeżbę w rękach i czekać nie lubi...

— Nareszcie! — zawołał Klatt — bierzcie już nam głowy, choć bez sądu, byle rychlej!

Knopf przysunął się bliżej i patrząc na niego nienawistnym spojrzeniem krwawego oka, rzekł stłumionym głosem:

— Za moje oko, za moje kalectwo, jabym tu głowę chętnie sam mieczem pomacał, ale to nie o wasze głowy idzie... Dziś z szją impana Kalksteina zabawa...

Zrozumiełi nareszcie! Oni mieli być świadkami śmierci tego, którego uwolnić pragnęli... To była elektorowska zemsta... Dreszcz przebiegł im po ciele, krew stygła, a potem nagle wrząca, rozlewała się po ztychach i palita móżg...

Knopf zaś mówił dalej:

— Mogłoby się to już odbyć oddawna, ale miłośnicy Elektor w dobroci swej czekał z wykonaniem wydanego już i zatwierdzonego wyroku... Teraz zaś, gdy w Polsce z łaski Proroka panuje najjaśniejszy i najpotężniejszy sultan Mahomet IV...

— Łez się psie podły! — wrzasnął Klatt i rzucił się ku niemu.

Żołnierze obłąkali wnet Knopfa, który się cofnął i dodał, śmiejąc się ciagle:

— Wacpanu to dziwnem się być zdaje... bo przez te mury nie dochodzą wieści... Ano, ja z miłośnicami chrześcijańskimi dla pobożnych patyków, nie łgarstwa, lecz prawdę im mówię... W Kamieńcu i na całym Podolu półkiszę świeca, a najjaśniejsza Rzeczpospolita obłożona haczerem... Sam Król już pono w kaftanie poddaję chadza...

— Milcz! milcz! — krzyknął Jankowski.

— Milcz już — odparł Knopf — bom już wasze zasmucone serca ucieszył... A teraz idźcie pora na pana Kalksteina-Stolińskiego się patrzeć... cha! cha!

Dał znak. Żołnierze otoczyli więźniów i wywiedli ich na wielki dziedziniec forteczny.

Była noc jeszcze. Na chmurnym niebie nie przebiegały się brzaski; wilgotna mgła spadała z góry i przenikała zimnem do kości. Wśród niej tamowało się światło pochodni, trzymanych przez żołnierzy, rozszerzało się ponure, otoczone smugami czarnego dymu. Rozstąpiły się szeregi żołnierzy, aby przepuścić Jankowskiego i Klatta jak najbliższe miejsca stracenia. Przerażenie ich oczy ujrzały przed sobą niskie rusztowanie, na którym rozłożono białe płótno; w posrodku stał stółek bez poręczy, a obok widniała barczysta postać kacza, z obnażonymi po łokieć rękami, który wspierał na rękach wielkiego miecza. Naprzeciw po drugiej stronie zasiadła komisja. Był tam i sam Gorzkie i Kalnein i Leschwang i powolny rozkazom Elektora, urzędowy obrońca Kalksteina, Kopponer i inni. Ich twarze zdążyły się Jankowskiemu blade i przerażenie. A długo patrzeć na nie nie mógł, bo oto od strony fortecy ozwały się głosy, śpiewające psalmy i zamajaczały w górę, niesiona w krzesle postać Kalksteina. Obok niego szedł z krzyżem w ręku diakon Schultze.

Wśród zgromadzonych stała się cisza o gromnia. Umilkł śpiew; słychać było tylko ciężkie kroki żołnierzy dzwigających skazanka.

Stanęli wreszcie, Jankowski nie mógł w tej chwili widzieć twarzy Kalksteina, bo strażnicy podnosili go teraz z krzesła i pod prowadzali ku stołkowi. Dojrzeli jego zgarbione plecy w szarym kaftanie, głowę osiadałą, naprężoną pod nogi, które ciągnęły się za nim bezwładnie, jak kłody.

Usadzano go i rozstąpiono się na gromnie. Kalksteina twarz, oświetlona czerwona światłem pochodni, była teraz widoczna. Bardzo wychudła, miała wargi wielkiego ukojenia. Oczy duże, pełne blasku, patrzyły śmiało przed siebie; zatoczyły koło, obejmując całe otoczenie jednym spojrzeniem i zatrzymały się dłużej na postaciach sędziów.

Gorzkie wstał, dwóch żołnierzy podeszło ku niemu z pochodniami, a on przy świetle czytał począł wyrok...

W twarzy Kalksteina ani jeden muskuł nie drgnął. Słuchał spokojnie, a nawet zdawało się, że przy ustępie, w którym były wyliczone jego zbrodnie i pociętno go, jako zdradcy, fałszerza i oszczercę, usta skazanych żółtowały nie do uśmiechu. Natomiast głos Gorzkiego nie miał zwykłego ostrego tonu, był jakby niepewny i chwilami drżał.

Skończył się czytanie i zgłaska ciska. Kalkstein głowę podniósł wyżej, wyprostował się, jakby zdźwignąć się chciał i głosem pewnym, donośnym, patrząc sztywnie na swoich sędziów, którzy siedzieli przed nim nieruchomo, zapłtał:

— Ist's nicht mehr?

Odpowiedzi nie było, tedy on zwrócił się ku oprawcy i ręką dał znak. Chciał snadź, aby już rychlej był koniec.

Ale teraz przystąpił do niego dozorczy więzienny, aby mu oczy zawiązać i kaftan zdjąć.

Kalkstein energicznym ruchem ręki odrzucił ich. Oni zaś odstąpili bez oporu, a skazaniec śpiesznie zrzucił kaftan i kołnierza koszułi odwinął, obnażając szyję i ramiona.

W tym momencie przystąpił diakon Schultze i podał mu krzyż. Więzień pochylił się, ucałował kornie a potem oczy wznosząc do góry, zwolna kreślił znamię odkupienia na piersiach...

Przystąpił kat, podniósł miecz i zamierzył się... Ale wnet go opuścił. Głośny wydał rozkaz: potrzebował innego niższego stopnia. Kalkstein był za wysoki, miastrowi było nieprzeznaczne...

I znówu moment ciężkiego oczekiwanego; na całym zgromadzeniu skazaniec był najspokojniejszy. Schultze kląkł obok niego i zaczął odmawiać psalm:

De profundis clamavi ad Te Domine...

A Kalkstein powtarzał za nim każde słowo wyraźnie. Oblicze jego wyrażało w tym momencie zupełne skupienie, jakby oderwanie się od wszystkiego, co ziemskie.

(Ciąg dalszy nastąpi).



Dziewiętnastoletni Howard Moore został oskarżony o zamordowanie swego brata Tomasa, powodowany do tego miłością do jego żony. Tak przynajmniej opiewa akt oskarżenia. Obecnie wybrano sześciu sędziów przysięgłych, pomiędzy którymi znajduje się pięć kobiet. Z młodym Howardem należało wnosić, że jest pewnym uwolnienia.

ROZKWIAT ŻYCIA AKADEMICKIEGO
W RZECZYPOSPOLITEJ

WARSZAWA. — Od pierwszych chwil istnienia odrębnej Polski obserwować można coraz wspanialszy rozwój życia organizacyjnego naszej młodzieży akademickiej.

Cechą charakterystyczną prac naszej młodzieży jest dążenie do centralizacji w poszczególnych kierunkach działalności. Życie naukowe, samopomocowe, sportowe i towarzyskie zostało ujęte we wspólne wszystkie osrodki akademickie formy organizacyjnej, przyczem poszczególne organizacje wyższych uczelni i prowincjonalnych tworzą wraz z kołami środowiska warszawskiego ogólnopolskie związki. Rozbudowa życia akademickiego ujawnia się w powstawaniu szeregu instytucji centralnych a może nawet w hipotetycznej formie organizacyjnej.

Najwspanialszymi rozwinięciem się życie samopomocowe — gospodarcze. Każda wyższa uczelnia w Polsce posiada przynajmniej jedną Bratnią Pomoc (studenckie miasteczko) mająca za zadanie oddać instytucje samopomocowe, w której ogólniejsze życie gospodarcze danej uczelni. Poszczególne „Bratnie Pomocy” w miastach posiadających większą liczbę szkół wyższych zorganizowane są w Centralne Akademickie Bratnie Pomocy, zajmujące się agendami, których prowadzenie przerastało siły jednego „Bratnia” (domy, kuchnie i t. p.) tudzież rozdzielanie funduszy pomiędzy poszczególne instytucje. Wszystkie Bratnie Pomocy w kraju całym zorganizowane są w Ogólnopolski Związek Akademickich Bratnich Pomocy, który sprawuje kontrolę nad działalnością „Bratniaków” i stanowi łącznik między młodzieżą i społeczeństwem. W Warszawie istnieje nadto Bratnia Akademicka, która składa się z C. A. B. P. Pom., która stanowi prawdziwie dobrodziejstwo dzięki wprowadzeniu dużej ilości młodego obrotu wesołowego. Posiadała banknoty 50-cio złotowego może udać się do tej instytucji i opuścić ją jako właściciel nowego garnituru, palta, butów i kapelusza.

Niemniej intensywnie rozwija się życie naukowe naszej młodzieży.

Na poszczególnych uczelniach istnieje szereg kół naukowych, skupiających jednostki, które pragną poza oficjalnymi studiami pogłębić swoje wiadomości. Wszystkie koła zajmujące się daną gałęzią wiedzy organizują się w odpowiednią formę, np. Związek Kół Polonistów, Prawników i Ekonomistów, centralną zaś organizację stanowi Związek Kół Naukowych, który zajmuje się reprezentowaniem młodego ruchu naukowego wobec Senatów i społeczeństwa. Opracowuje projekty reformy studiów i t. p. W dn. 27—29 czerwca b. r. odbył się w Krakowie Zjazd Rady wspomnianego Związku, która rozważyła szereg aktualnych zagadnień akademickich, a wśród nich jedną z najważniejszych, sprawę reformy studiów.

Ideowo — polityczne oblicze naszej młodzieży ujawnia się w działalności poszczególnych stowarzyszeń oraz na terenie t. zw. Naczelnego Komitetu Akademickiego.

Najścisłsze ugrupowanie stanowi Młodzież Wszechpolską, potem idzie chrześcijańsko-demokratyczne „Odrodzenie”, O. M. N. (organizacja młodzieży Narodowej), Akademicki Związek Młodzieży postępowej, Młodzież Ludowa, Niezależna Młodzież Socjalistyczna, P. O. W. i „Życie”. Młodzież Wszechpolską pozostaje w sojuszu ze Związkiem Polskich Korporacji Akademickich. Naczelny Komitet Akademicki składa się z przedstawicieli wyłącznie tych dwóch ostatnich odłamów, zaś organizacje demokratyczne pozostają do niego w ostrej opozycji.

Jak widac z tego pobieżnego przeglądu, życie naszych akademików osiąga pełnię swego rozwoju, a pod względem organizacji przewyższa znacznie życie młodzieży zagranicznej.

HUMOR

Symbol zwycięstwa

— Dlaczego zwycięstwo przedstawiają zwykle na obrazach i rzeźbach w postaci kobiety?

— Zrozumiesz to zaraz, gdy się ożenisz.

DO CZŁONKÓW STOWARZYSZENIA MECHANIKÓW POLSKICH

AKCJONARIUSZE!

Dyrektor Stowarzyszenia Mechaników Polskich z siedzibą w Detroit, Mich., rozosiła okólniki do niektórych akcjonariuszy z wezwaniem do dopłacenia \$10 do akcji w przeciągu 90 dni, kto zaś nie dopłacił w określonym czasie, ich stare akcje Stowarzyszenia Mechaników Polskich utracą swoją wartość; czyli mówiąc innymi słowami dyrektor chce wydziedziczyć swoim postępiek ogromną większość udziałowców w korporacji tych, którzy podnieśli ich wezwania. Dyrektor powołuje się w swoim okólniku na zjazd 24-go kwietnia 1924 roku i 21-go, 22-go i 23-go lutego b. r. Dyrektor może powołać się na zjazd z 1924 roku, lecz nie może powołać się na zjazd z 1925 roku. Na zjeździe 1924 roku zebrano się kilkudziesięciu udziałowców reprezentujących sami siebie, którzy mieli na myśli tylko swoje dobro, a nie ogół akcjonariuszy i przeprowadzili tylko takie uchwały, jakie były wygodne dla ich osobistych ambicji i korzyści. W ich interesie leżało, aby jaknajmniejszą ilość członków posiadała udział w nowej korporacji pod nazwą Mechanics Association, Inc., i dlatego na tamtym zjeździe zostało przeprowadzone wnioskiem wydziedziczenia tych, którzy w oznaczonym czasie nie wymienili swoich starych udziałów na nowe.

Zjazd 1925 roku, składający się z przedstawicieli delegatów, którzy reprezentowali przeszło 4.000 udziałów i ci byli wyrazicielami opinii, jeżeli nie wszystkich, to przynajmniej pokątnie lości członków. Węć jak widac z powyższego, ich uchwały zjazdu z roku 1925 a nie z 1924 powinny obowiązywać dyrektora. Dla dyrektora i jej kilkudziesięciu zwolenników, uchwały ostatniego zjazdu nie odpowiadają ich celom. Zjazd ostatni, na którym większość głosów reprezentowała Wschód, przeprowadzała swoje wnioski zupełnie z innego założenia, a mianowicie: Stowarzyszenie Mechaników Polskich przez ich założeń było zorganizowane nie wyłącznie dla zysku, lecz dla pomocy Polsce i jej przemysłowi, jak również dla stworzenia warunków pracy dla samych udziałowców po powrocie do ojczyzny.

Jeżeli dzisiejsza Dyr., która rzuciła gromy na głowy tych członków, którzy mają na celu tylko dobro ogółu udziałowców i organizacji, powodowałaby się również powyższymi celami, a nie osobistymi, to uchwały ostatniego Zjazdu, wypełniałyby co do formy, a ostatnim Zjeździe było przeprowadzone wnioski, że nikogo nie można wywieszać z jego udziału, a ponieważ każdy musi dopłacić po 10 dol. do akcji, więc ci, którzy nie będą w stanie dopłacić, to policyjnie im w przyszłości z dywidendy wraz z procentami.

Ten wniosek był przyjęty przez ogół delegatów prawie jednoznacznie z wyjątkiem jednego dyrektora znanego pod dwoma nazwiskami, który protestował i bardzo był z owego wniosku niezadowolony. Pomimo tak jednomyślnie uchwały, Dyrektor

lamie ją i rozsyła zawiadomienia o wywłaszczeniu członków z ich majątku, jeżeli w oznaczonym czasie nie dopłaci. Jak nawzajem akcjonariusze taką robotę?

W poprzednich okólnikach ci sami panowie pisali, iż zebrane pieniądze pójdą na kapitał obrotowy w Polsce dla naszych przedsiębiorstw i reorganizacji, w obecnym zaś wezwaniu zbierają kapitał tylko na reorganizację.

Cóż to właściwie znaczy? Ja rozumiem to tak, iż ci panowie nie mają nadziei, aby wszyscy zamienili stare akcje na nowe, gdyż to jest wprost fizycznie niepodobniestwem, z powodu tego, iż bardzo wielka ilość członków nie dostanie owego zawiadomienia, inni zaś nie będą w stanie dopłacić, a są i tacy, którzy nie chcą dopłacić. Nie rozchodzi mi się o tych, którzy mają, lecz nie chcą dopłacić, ale o tych, którzy nie chcą dopłacić, ale tego zrobić i o tych, którzy nie dostaną zawiadomienia, a tych ostatnich będzie największa ilość. Dyrektor z pewną grupą ludzi, którzy uplanowali tę całą imprezę, być pewni, iż członkowie zniechęceni wewnętrzna walką w organizacji, nie zareagują na ich czyn i cały majątek przejdzie w ręce paruszy członków.

Po niejakiem czasie można byłoby mniej świadomości i wta jemniacy stowarzyszenia i odmówić wypłacenia ich udziałów przez wypłacenie ich udziałów w dochodu przedsiębiorstwa, placąc za akcje 100 dol., chociaż wówczas udział przedstawiałby wartość 10-krotną lub nawet większą. Takim sposobem można dożyć z niczego do majątku.

Takie rzeczy praktykują się w korporacjach, działyć więc nie można byłoby zastosować tego sposobu i w naszej organizacji. Jest tylko jedna różnica, a mianowicie: amerykański akcjonariusz kupując swoje akcje liczył na wielki zyski i tacy akcjonariusze składają się przeważnie z ludzi zamożnych. Zaś nasi akcjonariusze, są to ludzie przede wszystkim biedni robotnicy, którzy kupowali swoje akcje nie dla zysku, a ze względów patriotycznych i w imię naszej organizacji nie powinno się postępować tak, jak w korporacjach kapitałistycznych.

Jakas jest rada, aby nie dać uśmiechu się organizacji? Podług mego mniemania, rada jest dwójaka:

1) Szukać sprawiedliwości w sądzie.

2) Dopłacić po 10 dol. p.

Pierwszy sposób byłby wykonanym, gdyby było na sprawę dużo pieniędzy, ponieważ tych pieniędzy brak, więc pozostaje drugi sposób, t. j. dopłacić ko tylko może, a przez to samo zrobić jaknajwiększą ilość prawomocnych głosów. Następnym razem zjazd, który ma się odbyć w październiku, będzie prawomocnym i Waszei głosami delegatów mogą przeprowadzić takie uchwały, jakie będziecie sobie życzyli, a przez to samo pokrzyżują plany tam panów, którzy są za wywłaszczeniem i przegięciem zubożeniem i t. p. A więc do czynu udziałowcy, przez zamianę udziałów, zdobycie prawomocnych głosów na przyszły roczny zjazd!

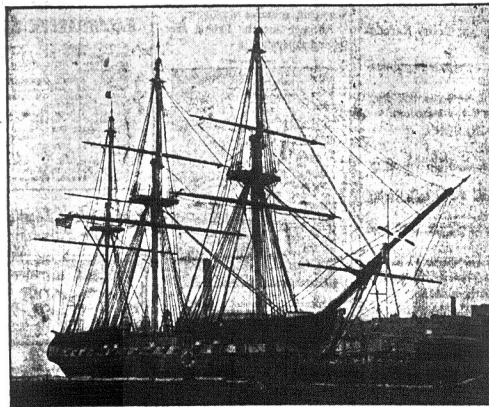
Radziłbym tym udziałowcom, którzy będą wymieniali swoje udziały, aby zarazem przesłali swój adres z zastrzeżeniem, aby adres był zaciągany do książki.

R. Grodzki,
20 Washington St.,
Harrison, N. J.

Francja postanowiła zgnieść powstanie w Syrii

BEIRUT, Syria, 1 sierpnia. — General Sarroll przygotował się do zgłębienia powstania plemienia arabskiego Atrah i w tym celu gromadzi liczne siły zbrojne w miejscowości Jebel Druze.

W międzyczasie aeroplany francuskie bombardowały wioski zamieszkałe przez zbuntowanych rewolucjonistów. Skutkiem nieporozumienia wśród wódzów poszczególnych plemion, wojownicy niektórych plemion oddają się w służbę wojsk francuskich.



Stary okręt amerykański „Konstytucja”, który był przeznaczony na zniszczenie, ocalał dzięki ofiarom młodzieży szkolnej, która zbliżyła się „kontrow”, za wystarczą na naprawę tego szablaku historycznego. Okręt znajduje się obecnie w przystani w Charlestown, Mass.

